

G1, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc**41 : 93** (9:17, 10:30, 20:24, 2:22)

Body: Podlahová 16 – TH 2/0, Dosedělová 13-4/3, Koukalová 13-2/1, Krátká 10-2/0, Plachá 10-1/0, Erbenová 8, Štursová 6-2/2, Bortlová 5-4/1, Pluhařová 5-3/3, Šťastná 3, Chodilová a Kutáčová 2, Sprušanská a Uvázlová 0. TH 20/10 = 50%. F- 19. MVP: Koukalová.

G2, TJ OP Prostějov : OSK Olomouc**56 : 90** (27:11, 8:38, 21:12, 0:29)

Body: Koukalová 28-3/0, Štursová 15-4/3, Bortlová 8, Podlahová 7-2/1, Dosedělová a Kutáčová 6, Pluhařová 5-4/3, Sprušanská a Uvázlová 4, Plachá 3-2/1, Chodilová a Krátká 2, Erbenová a Šťastná 0. TH 15/8 = 53%. F- 23. MVP: Bortlová.

Napřed příběh. Nějakých 15 let dozadu (nebo už víc?) mělo družstvo kluků BCM r. '83 v tehdejšímu systému soutěží před sebou pouhou formalitu, dorazit v dohrávce kvalifikace o Extraligu Nový Jičín, tehdy místo na výsluní českého basketbalu. Tým, z nichž místní budou znát už jen současného trenéra „00“ O.Zatloukala, problémového, ale o to více hráče jako břitva P.Nováka, přerovského M.Gotthardta, jeho sestra se rovněž mihla zdejšími basketem, a asi P.Kulich, velmi nadaného pokračovatele basketbalového renomé svého otce, jedné z legend bývalého SKUP.

Hrálo se sobota u nás, neděle u nich. Na malé ploše haly UP jsme Jičín drtili. Tlak na míč, nahánění a zdvojování, do vzduchu jsme je nepustili přes bloky a brání na záda, spousta fyzické práce, naopak v útoku Čajda s Kuldou vypouštěli troječky a valili to dopředu, Gott se 2metry a rukama až do nebe „dekloval“, co se dalo, a Novis v bedně kraloval „this-is-my-house“. To jsou utkání, kdy to „jede“, lavina se valí a úkolem kouče je udržet tempo, moc do hry nezasahovat a nenechat, kluky hlavně, vymýšlet hráče „hovadiny“ a předvádět se. První utkání pro nás o neuvěřitelných 34 bodů.

Pohodová cesta do NJ, nejsem si jistý, zda nebyl i moc pohodový večer před tím, ale v hlavě „to“ bylo. Napřed nic, ale s našimi chybami, rostoucí frustrací a pár „správnými hvizdy“ rozhodčích šla ztráta v poločase na 18b. a bylo po srandě. K původním 10-20 divákům, rodičům, se začali přidávat ligoví hráči, co měli utkání po nás, ti nabalovali další, co šli na bazén, až kolem 100 lidí fanaticky hnalo ty své, zatímco nám, mírně řečeno, hodně nefandili. Zkrátím to, vyklepaní, rozsypaní a frustrovaní jsme s úlevou děkovali všem svatým za prohru -32 a v šatně bylo jak po pohřbu.

Vlastností příběhů je, že se zapomínají, léty blednou a přestává se jim věřit. Jedno, zda jde o sport, nebo o povodně, třeba ty v Olomouci v létě v '97... Prostějov, nelžeme si, měl po našem mimořádném vystoupení v prosinci šanci malou. Ale ne minimální. Proto jsme s ohledem na jeho kvalitu a možnosti našeho klubu se postarali, aby z malé šance mu zůstala opravdu jen ta minimální. Na experimenty je chemická laboratoř, na hřišti nemají místo.

To nám nakonec Opice předvedly naprosto jasně ve druhém utkání, kdy sestava Kutý, Happy, Juli, Podlaha a Zuza s Erbe a Majdou svůj minizápas s nimi, lépe řečeno s oběma Adélami, prohrála o 25 bodů (??) a nevěděla, či jsou. Naopak skupina Chodí s Kouky, Maru, Bony a Štursi s Uvi a Sprušou ty samé hráčky v G1 zvládla a porazila o 12 bodů. Protože aktivněji a agresivněji bránila a fyzicky se vydala do dna. Mluvím za celou pětiku na hřišti. Proto také MVP za G1 získala Kouky ne za skórování, ale za nejlepší obranu nejtěžší hráčky soupeře, a podobně Bony v G2, přičemž Štursi byla stejně dobrá.

Pokud nebudeme ochotni bránit a běhat „nahoru-dolů“ na hranici fyzického vypětí, nebo dokonce si vybírat „pauzičky“ v nasazení a pozornosti, nevyrovnáme se nejlepším družstvům. U těch je to automatické. Podařilo se nám s oběma skupinami, v prosinci původní „podzimní“, dnes klubové celoročnickové, porazit hlavního konkurenta z Prostějova, a tím vyhrát jak krajský přebor, tak si zajistit postup na republikové Národní finále. Opicím patří respekt, že i se slabší lavečkou byly velmi zdatným soupeřem. My jsme zkompletovali řadu 3 minizákových týmů OSK, které se kvalifikovaly na finálový turnaj, a je před námi racionální plánování kdo, kdy a kam jet, jelikož počet utkání, akcí za námi a hlavně před námi je poměrně značný a děcka také musí mít nějaký čas mimo basketbal.